

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Armis quibusnam spiritui instabilitatis in assumpto vitæ monasticæ
instituto resistendum sit. Epist. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

antequam ingrederetur, apprehendit rem ibi studiosè ante positam, reddiditq; confestim fratri sub silentio. Hoc modo non egebat licentijs quas peteret, quæ causa multarum fabulationum atque perditionis temporis sibi fuissent. Nunquam pro exeundo cellam licentiam quæsiuit, nisi quando lauit, afferenda aqua puteali. Quam alij fratres confluebant ad cellam, vel circa personam præsentis post exitum chori, aut ad operarios, & ad structuram, pictorum artificumq; aliorum nouitatumq; opera videnda, nunquam accessit, cogitans se adhuc benè eadem visurum consummata, & tempore congruo. Iuit igitur semper plana via ad cellam nisi per præsentem aut per alium ex licentia impetrata alicubi vocatus. Vide fili, quoniam non omnia omnib; similiter conueniunt. Consule magistrum tuum, & quicquid tibi præscripserit, hilari corde amplectere. Nihil enim præsumas, nisi ex consilio tui magistri tibi præscriptum, aut per eundem ante benè discussum atque laudatum. Idcirco omnia quæ tibi etiam bona videntur, si rara, aut noua sunt, aut tibi inexperta, ad examen iudicium voluntatemq; tui magistri referas, ad eiusdem consilium vel tenendum, vel abiiciendum. Caue quæso tempus nobile tam inutiliter (ut quidam solent) amittere, per colloquutiones prorsus inutiles, ad quas sæpè etiam dant operam obtinendas. Nonnulli etiã non absq; periculo eiusmodi quærent & salutaria interea negligunt, debitaq; intereum defunctorum propterea prorogant, aut in alium differunt diem soluenda. Inter laborandum ad quoduis quartale horæ recurre ad iaculatoriam, hoc est, breuem aliquam orationem siue mentalem, siue vocalem suspirando ad Deum, gemendo pro defectibus tuis, aut orando pro virtute, pro diuino amore pro eius gratia &c. cuiusmodi oratione, suspiriaq; multa inuenies in Pharetra. Potes etenim rosarium tuum ita diuidendo per tempus legere, ut ex vita & passione Dñi articulum aliquem, labores alios interrompendo, tractes. Verum iam dicta sufficiant. Tu mi fili benè Vale.

Nihil absq; consilio attemptandum.

Temporis amissio quæ sit cauenda in colloquutionibus. Labores manutij ignitis preculis subinde interrumpendi.

Armis quibusnam spiritui instabili tui in assumpto vite monastica instituto resistendum sit.

Epistola XIII.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIVS, CARTHVS.
suo Bernardo charissimo filio, S.

IAm susceptus es fili charissime, gratias age Deo quod obtinuisti id, quod meliores te complures non obtinuerunt. Iam propositum tuum ita super Christum firma, ut nullas vnquam cogitationes vel motus etiam leuissimos velis admittere, illis auscultare aut cum eis disputare sed pernitus execrari, quæ nituntur ad displicentiam tui status, aut ad commendationem alieni status te inducere. Hoc enim molitur figmento tibi diabolus imponere, suadens & laudans ea quæ foris sunt ut instabilem te faciat, ingratam diuinæ vocationi constituat, atque ad poenitentiam assumptæ religionis inducat. Inde ad seculum te reducat, & grauioribus quam ante peccatis (utpote quem semel iam vicerit) innectat, fiantq; nouissima tua peiora prioribus. Itaque omni custodia serua cor tuum ne mundus recogitetur, ne peccata placeant iterum, ne falsa promissio melioris vitæ atq; vberioris frugis, sanctio-

Ut diabolus insidietur bonum agere.

Luc. 11.
Prou. 4.

sanctio-

Ut respon-
dendum te-
tationibus a
sancto insti-
tuto reuocā-
tibus.

Ut semper
disideant a
Christo spi-
ritus mundi
& diaboli.

Oratio cōn-
tra instabili-
tatem.

Quae multi
sentimus vt
nihil nobis
noceant.

Inimici ho-
minis qui
sunt
Psal. 142.

sanctiorisue status te fallat omnia suspecta habens, cuncta tanquam pestife-
ra abiciens, quaecumq; tibi vel mundum, vel alium statum praedicant, ad vi-
tuperationem tui status, ad quem diuina te vocauit prouidentia. Ita facies
omnia efficiantur tibi leuia, portabilia atq; iucunda, quae videbantur ante mo-
lestia. Hoc igitur modo loquere tibi ipsi. Christus me huc vocauit, diabolus
me non auocabit. Christus hunc in locum me constituit, neq; propter homines
nec utilitatem propriam hinc recedam. Si alius mihi foret siue status, siue lo-
cus utilior feliciorq; non huc, sed illuc me Christus misisset. Nihil enim ho-
rum, quae circa me acta sunt, vt mundo, parentib; amicis, libertate, volupta-
te, atq; omnib; extra Christum posthabitis ad monasterium hoc concedere,
vt cupiris olim atq; delectabilib; carere vellem, bonis ac salutaribus moniti-
credere, meq; subderem, diabolus mundusue suggerere potuit, cum pugnaret
aduersus Christum, atq; ab eius spiritu prorsus aliena suadeant. Semper enim
inter se dissident spiritus mundanus & diuinus, diabolus ac Christus, caro &
spiritus. Instinctus etiam humanus non potest persuadere, vt carnem suam
quis affligat, mundum relinquat, libertate se abdicet, nisi operetur intus spi-
ritus, qui ex Deo est. Hic fatit interno instinctu, vt externa consilia, si qua
secundum Deum administrantur, videantur bona, placeant, acceptentur. I-
taq; domine Deus meus, nolo recedere a te, nolo ingratus esse tanto benefi-
cio tuo, nolo vocationis tuae gratiam negligere, sed omni virtute acedia atq;
teporem detestabilem cordis mei per auxilium gratiae tuae superare. Quae-
cumq; fuerunt hucusq; aut fore possunt molesta, propter te nunc, & ob tui amore
dulcis Iesu, erunt mihi non modo tolerabilia, sed etiam suauia. Quicquid infi-
pidum fuit, posthac erit dulce, saltem secundum rationem & voluntate. qd
gratiam tuam nihil fugiam eorum, quae aduersa videntur, aut quae etiam ten-
sualitatem meam grauant, qd tu es Deus meus qui infirmitatem meam cōfide-
deras, & adiuuas. Nec me iudicabis secundum ea qd inuitus sentio, sed secundum
ea quae eligo & libenter volo, atq; vt dulcia etiam forent praeter tui amore desi-
dero. Amantissime Iesu, quicquid tibi placet fac vt mihi etiam propter te pla-
ceat, nec vnquam displicere possit. Benignissime Iesu hoc pactum etiam facio,
quod escumq; mihi obsceni aliquid aut mundani, aut qd secundum carnem
desidero, inciderit, quoties aduersitatis aliquid horreo, aut torpeo, quies mun-
dum cogito toties te laudo bndicoq; & gratias ago: qd creasti me, & ad hunc
locum conuersionis meae vocasti me. Adiuua igitur me Dñe Deus meus. *Eripe
me de inimicis meis, id est, peccatis, vitijs, concupiscentijs, aq; diaboli insidijs.*
*Domine Deus ad te confugi, quia nihil in me est virium, qd possim euadere: docet
me facere, non modo scire, sed & velle & facere voluntatem tuam, quia Deus me-
us es in ego verò plasma tuum & creatura tua. Et tu quidem semper facis qd Dei
est, benignitatem, misericordiam, beneficentiam, gratiam, amorem exhibē-
do erga me: ego verò non facio quod creatura tua debet, non exhibeo me ser-
uum tuum, sed vilissimum, ingratisimum peccatorem, & peruersum tuo-
rum beneplacitorum transgressorem. O Deus meus conuerte me. Suscipe me
in gratiam tuam, tene me, rege me, posside me, conuerte me totum in laudem
tuam, in amorem & omne beneplacitum tuum, Amen. Amabilissime Iesu fi-
at in me, per me, & de me semper omne beneplacitum tuum. Da mihi Deus
meus, vt placeam tibi totus & semper. Vale.*

D. VI
16

Ad Christum si quis vult venire, in eam in qua nunc est gloria, necesse est ea via, qua Christum præcessit ambulet, hæc autem est omnimoda propria voluntatis abnegatio.

Epistola XIV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
suo Bernardo charissimo filio, S.

Sola abnegatio fili mi sui, ducit ad Christum, ipso dicente: *Si quis post me vult venire abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.* Quid ducat ad Christum. Sine perfecta abnegatione sui, nulla perficitur obedientia perfecta. Luc. 9. Ad obedientiam, ad sui abnegationem, ad sui relictionem (quæ nobilissima & vtilissima spiritualis vitæ sunt instrumenta) spectat, præcipua vitæ spiritualis instrumenta quæ sunt. propriam voluntatem omnino relinquere, proprium sensum contemnere, consilium proprium abijcere, nihil nisi quod superior tuus præscribit aut definit æstimare, de eius cõsilio nihil hæsitare, eius voluntati nihil præferre, contra eius iudicium nunquam disputare, eius iussa non discutere, mandatorum eius rationem non expetere, in obedientia non discernere, id est, ubi velis, ubi non velis obedire, non eligere, vtilitatem præcepti non discutere, sed obedientiæ meritum attendere, voluntatem iubentis etiam præuenire, quod causam habeat rationabilem iubens non ambigere. Itaque fili satage voluntatem propriam penitus abdicare. Cura vñ semper sub obedientia inueniaris. Nihil ex propria voluntate, sed quidd superioris arbitrio fuerit iustum, eligas, ita enim fiet, vt à peccato semper liber, in conscientia tranquillus, mundus, pacificus, & hilaris inueniaris. Ita exhibeas te magistro tuo, prælato & præfidenti, vt non timeant, sed audeant tibi dicere, quæ dicenda sunt: iubere quæ iubenda sunt: arguere, quæ arguenda sunt. Absit vt meritum & proficiendi occasionem tibi furripias, & eruditionis fructu te priues, ostēdes te impatientem, iracundum &c. vnde oporteat eruditorem tuum gere- re ea, ex quibus melior fieri deberas, ne efficiaris deterior. Vale.

Vt is qui monasticum institutum concepit animo, opere per feruentem orationem ad Deum & suam operam perficere possit.

Epistola XV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
Filio suo prædilecto Ioanni, Iesu Christi amicitiam exoptat.

Charissime fili, interea dum conuentus congregatus tractat, de tui receptione consultans, tu ad pedes Domini in abscondito loco te prosternas, orans Iesum per viscera misericordiæ suæ, vt quod per gratiæ suæ instinctum in te seminavit ad salutarem frugem perducatur. Hoc est, quemadmodum inspiravit tibi seruiendi sibi propositum, & vocavit ad hunc viuendi ordinem, animum tuum inclinando: ita tribuat suæ gratiæ, suæ vocationis tui desiderij & tuæ expecta- tionis

Q 2